

Spm. nr. S 755

Til *skatteministeren* (24/2 94) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren ændre afgiften på lysstofrør til at være en pantordning?«

Begrundelse

I øjeblikket betales der en særlig statsafgift ved køb af elpærer og lysstofrør. Køber man derimod en lavenergipære, er den afgiftsfri. Da en lavenergipære er at sammenligne med lysstofrør, forekommer dette i sig selv mærkværdigt.

Imidlertid er der et miljøproblem ved lysstofrør. Når de er udtjente, bliver de ofte blot smidt væk med deraf følgende miljøproblemer. Det er ærgerligt, eftersom det i dag er muligt at genanvende de fleste af lysstofrørets komponenter.

Spørgeren vil derfor gerne have ministerens svar på, om ikke en ændring af afgiften på lysstofrør til en pantordning på samme tid kunne løse to problemer:

- 1) Lysstofrør bliver ligestillet med lavenergipærer, hvilket energimæssigt er korrekt.
- 2) Forbrugerne tilskyndes til at tage deres udtjente lysstofrør med til leverandøren for at udligne panten med det nye lysstofrør, hvilket er en miljømæssig forbedring.

Svar (10/3 94):

Skatteministeren (Stavad):

Miljøstyrelsen oplyser, at enkelte lyskilder ikke betragtes som kemikalieaffald i dag, da man vurderer, at den enkelte lyskilde kun indeholder en forsvindende lille mængde kviksølv. Der er dog eksempler på kommunale affaldsselskaber, der tilbyder f.eks. større institutioner, der skifter store mængder lysstofrør på én gang, en særlig indsamlingsordning for denne type affald. I disse tilfælde betragter man det dog som kemikalieaffald på grund af den store mængde kviksølv.

Rådet vedrørende genanvendelse og renere teknologi har for at udvikle en passende behandlingsform for denne type affald støttet et projekt hos Renholdningsselskabet af 1898 med henblik på etablering af et oparbejdningsanlæg for kviksølv.

Knusning af lyskilder er imidlertid forbundet med en række alvorlige arbejdsmiljøproblemer. Det er derfor afgørende, om det nye anlæg kan imødekomme de danske arbejdsmiljøkrav.

Da problemerne med genanvendelse af lysstofrør ikke er afklarede, og da pantordninger almindeligvis kræver meget store mængder returmateriale, vil det derfor ikke tjene noget formål at indføre en pantordning på lysstofrør.

Jeg finder herefter ikke grundlag for at gå videre med forslaget, idet bemærkes, at der også ville være et vist provenutab herved.

Spm. nr. S 704

Til *udenrigsministeren* (11/2 94) af:

Tom Behnke (FP):

»Efter samråd i Retsudvalget om Tom Lisborg-sagen udtalte udenrigsministeren til pressen, at ministeriet hvert år behandler i tusindvis af sager og hjælper i tusindvis af personer, og fortsatte: ». . . her er der altså en kikser, der er sket for 35 år siden. . .«; hvad mener udenrigsministeren med en kikser, og hvilken grad af ansvar ligger der i det udtryk?«

Begrundelse

Hvis ansvar kan gradbøjes, hvilken grad af ansvar ligger der så i, at ministeriet har en kikser?

Svar (25/2 94):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Med anvendelsen af det pågældende udtryk hentyder jeg til, at der, som det også fremgår af undersøgelsen, ubestrideligt er sket en forveksling i 1959. Det fremgår også af undersøgelsen og af mine udtalelser, at det derimod ikke har været muligt entydigt at pege på, hvor ansvaret for forvekslingen – eller dens efterfølgende manglende opdagelse – kan placeres. Dog synes det at have været mere nærliggende for de amerikanske skiftemyndigheder og muligvis advokaten at opdage forvekslingen end for de danske myndigheder.

Spm. nr. S 706

Til *justitsministeren* (15/2 94) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren foranstalte en uvildig under-